

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024.

«Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ»

«ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ»

*Καθολοπίου και Ακυθίνας μαρτύρων,
Γεωργίου επισκόπου Μυτιλήνης,
Σάββα οσίου του εν Καθόμνω.*

έτος 17^ο Τεύχος 714

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως)

Ευαγγελική περικοπή (Μάρκ8,34-9,1 - Υπό Δημητρίου Φαρασέλη- θεολόγου

«Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού» (Μάρκ.8,34)

Τι προτιμάτε το σταυρό ή τη λίστα; Για να μη παρεξηγηθούμε με το ερώτημα, δεν έχει καμιά σχέση με την πολιτική. Έχει σχέση με την πολιτεία του Θεού. Δε μάς ενδιαφέρει, είπαμε η πολιτική. Αν χρησιμοποιούμε το ερώτημα: «Σταυρός ή λίστα», είναι διότι στην Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής της Σταυροπροσκυνήσεως γίνεται λόγος για **εκλογή**. Ένας αρχηγός μάς καλεί να τον ακολουθήσουμε. Δεν είναι αρχηγός ενός κόμματος, είναι αρχηγός του «**σύμπαντος κόσμου**». Δεν είναι αρχηγός παροδικός, όπως οι πολιτικοί αρχηγοί, είναι αρχηγός αιώνιος. Είναι αρχηγός που συγκεντρώνει κοντά Του λαό με αντιδημαγωγικά συνθήματα, ενώ των πολιτικών ο λόγος είναι δημαγωγικός. Προσέξτε το σκηνικό της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής. Έκανε συγκέντρωση ο Ιησούς Χριστός, συγκέντρωσε τον όχλον «**Συν τοις μαθηταίς αυτού**» (Μάρκ.8,34). Ακούσατε τα λόγια της διακήρυξής Του;

Σύμβολό Του ένας σταυρός! « όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω του σταυρόν αυτού» (Μάρκ.8,34).

Για να εκλέξουμε εμείς τον Ιησού Χριστό ως αρχηγό μας και για να διαλέξει ο Χριστός εμάς ως δικούς Του, χρειάζονται και ο **σταυρός** και η **λίστα**. Μάς γράφει ο Χριστός στη λίστα των εκλεκτών Του με το σταυρό , σταυρό όχι ανώδυνο, αλλά σταυρό επώδυνο. Σταυρό όχι γραμμένο με στυλό μελάνης, αλλά με αίμα βαμμένο. Σταυρώθηκε Εκείνος, για να γράψει εμάς στη λίστα του Ουρανού. Εκείνος, λοιπόν, μάς εκλέγει με τον οδυνηρό σταυρό, για να μάς καταγράψει στη λίστα Του. Αλλά κι εμείς εκλέγουμε το Χριστό με το σταυρό και με τη λίστα. Μόνο αν σηκώνουμε το σταυρό, μόνο αν σταυρωθούμε, αν ζούμε τη ζωή του σταυρού, μόνο τότε εκλέγουμε το Χριστό ως αρχηγό μας. Αλλά για να σηκώσουμε σταυρό, πρέπει μέσα στη λίστα της καρδιάς μας να είναι πρώτος ο Χριστός. Αν Τον βάζουμε πρώτο, τότε αληθινά είμαστε χριστιανοί. Ο Χριστός έρχεται πρώτος στην αγάπη μας και στη ζωή μας.

Μια εκλογή για μάς από το Χριστό και δική μας για το Χριστό είναι πάνω απ' όλα καρπός **ελευθερίας** . Ο Χριστός σέβεται την ελευθερία μας. Αυτό το « όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν...» (Μαρκ.8,34) είναι η μεγαλύτερη διακήρυξη της ελευθερίας του ατόμου, η διακήρυξη της θρησκευτικής ελευθερίας. Όποιος θέλει...Κανέναν δεν πιέζει ο Χριστός. Κάθεται έξω από την πόρτα της καρδιάς μας και δεν την παραβιάζει. Κτυπάει. Αν του ανοίξουμε, θα μπει μέσα. Δυο πράγματα δεν κάνει ο Χριστός, καίτοι παντοδύναμος. Το ένα, δε θέλει να παραβιάσει την **ελευθερία** μας. Δε μπορεί να έρθει με τη βία να μάς σώσει. Το άλλο, δεν μπορεί ο ίδιος να αμαρτήσει. Και η αμαρτία Του θα ήταν η παράβαση της ελευθερίας μας. Ο Χριστός σέβεται την ελευθερία, διότι η ελευθερία δεν είναι κατάκτηση του ανθρώπου. Είναι δώρο του Θεού. Ο δε Χριστός είναι Θεός της ελευθερίας. Ποιος κατέβασε το Χριστό από τον ουρανό στη γη, για να γίνει Θεάνθρωπος και να μάς σώσει; Η ελευθερία Του. Τον δέσμευε κανείς να κατεβεί; Τον πίεζε κανείς; Όχι. Δίνει λογαριασμό σε κανέναν; Όχι. Κι όμως, αγαπητοί μου, δεν είναι έτσι. Κάποιος Τον πίεσε. Ποιος; Η **αγάπη** Του. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη πίεση και καταπίεση από την αγάπη!

Αν η αγάπη πίεσε το Θεό να έρθει σε μάς, δυο άλλα στοιχεία πιέζουν τη δική μας ελευθερία και πηγαίνουμε προς το Θεό. Είναι η **αλήθεια** και η

ευχαριστία. Η δίψα δεν είναι μια πίεση, μια καταπίεση; Διψάς και ξαφνικά βλέπεις μπροστά σου μια γάργαραρη πηγή. Είσαι ελεύθερος να πιείς ή να μην πιείς. Μα ποιο απ' τα δυο θα νικήσει; Ασφαλώς η πίεση της δίψας. Έτσι διψάει η ψυχή του ανθρώπου για την αλήθεια, την όποια βρίσκει στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Και δεν είναι μόνο η δίψα για αλήθεια. Είναι και η ευχαριστία δίψα. Ποιος πιέζει για ευχαριστία; Η επιθυμία μας για ευχαριστία στο Θεό, το Σωτήρα και Λυτρωτή.

Την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως η Εκκλησία προβάλλει το Σταυρό, για να ενισχυθούμε στο μέσο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αλλά και να μάς προετοιμάσει για την υποδοχή του Σταυρού κατά τη Μεγάλη Εβδομάδα. Αλλά τι είναι ο Σταυρός; Το κήρυγμα της **σιωπής**. Το πιο οδυνηρό κήρυγμα είναι το κήρυγμα της σιωπής. Το ξύλο της ελευθερίας. Υπάρχει πιο μεγάλη δέσμευση από το Σταυρό; Κι όμως το κάρφωμα του Σταυρού μάς ελευθέρωσε. Το ξύλο της **υπακοής**. Παραλληλίζεται ο Σταυρός με το ξύλο της Εδέμ, με το ξύλο της παρακοής. Μ' εκείνο το ξύλο ο άνθρωπος κατέστη αμαρτωλός. Με το ξύλο του Σταυρού ο Θεάνθρωπος Χριστός έγινε Σωτήρας των αμαρτωλών. Με το ξύλο του Σταυρού ο Θεάνθρωπος αιχμαλωτίστηκε, για να χαρίσει σε μάς την ελευθερία της ζωής. Με το Ξύλο της Εδέμ νεκρωθήκαμε. Με το ξύλο του Σταυρού ζωοποιηθήκαμε. Ζωντανή είναι η πραγματικότητα, ότι το ξύλο του Σταυρού αποδείχτηκε το καλύτερο φάρμακο για την αμαρτία.

Τρεις σταυροί στο Γολγοθά, ένας είχε αξία. Εξαιτίας Αυτού τον οποίο έφερε κι αυτών τα οποία ο Σταυρούμενος ήθελε να πει. Οι άλλοι σταυρωμένοι ήταν δυο ταλαίπωροι, που ήταν κατάδικοι για ληστείες. Αυτός δεν ήταν κατάδικος! Ήταν Αυτός που ήταν, ο μεγαλύτερος απ' όλους, μπορούσε να γίνει μικρότερος απ' όλους για να μάς πάρει όλους στην πλάτη Του. Σήμερα προσκυνάμε το Σταυρό του Χριστού για να αγαπήσουμε ακόμη περισσότερο τη θυσία, μέσα στη μέση της Σαρακοστής, ενόψει της Αγίας Ανάστασης. Προσκυνώντας το Σταυρό του Χριστού, προσκυνάμε το Χριστό, ο οποίος λέγει σε μάς ότι εάν δε μάθουμε να θυσιάζουμε τον εαυτό μας για τους άλλους, αλλά παραμένουμε σε αυτόν τον σύγχρονο φαύλο κύκλο, να θυσιάζουμε, δηλαδή, τα πάντα χάριν ημών δεν έχουμε καμιά σχέση μαζί Του. Όσα σταυροκοπήματα και να κάνουμε, όσες ψευτοευλάβειες και να φανταζόμαστε, όπως για

παράδειγμα ότι δε φοράμε παπούτσια με τυπωμένους σταυρούς από κάτω, δηλαδή γράφουμε τον Σταυρό στα παπούτσια μας.

Ο Σταυρός έγινε για μάς δυο πράγματα: Το ένα είναι **ομολογία** . Φανταστείτε κάποιον να περιφέρει ένα σταυρό σ' όλο τον κόσμο. Κάτι τέτοιο έκανε ο Απόστολος Παύλος. Όπου κι αν πήγαινε , περιέφερε ένα σταυρό. Ήταν το κήρυγμα του Σταυρού, η ομολογία του Σταυρού. Να ομολογούμε το Σταυρό, έστω κι αν αυτό σημαίνει κάποιο σταυρό , μικρό ή μεγάλο. Να μη ντρεπόμαστε να κάνουμε το σημείο του Σταυρού. Να μιλάμε για το μυστήριο του Σταυρού. Να αγαπάμε το Σταυρό. Να κηρύττουμε το Σταυρό, το μόνο κήρυγμα της Σωτηρίας. Το άλλο: Η Ζωή. Ο Σταυρός είναι τρόπος ζωής. Αν βλέπαμε κάποιον να πετάει κάτω ένα σταυρό και να τον πατάει, θα το αφήναμε; Ασφαλώς όχι. Κι όμως αυτό κάνουμε. Γιατί συνήθως θυμώνουμε; Διότι δε μπορέσαμε να σηκώσουμε το σταυρό της υπομονής. Γιατί γογγύζουμε στην αρρώστια; Γιατί δε μπορέσαμε να σηκώσουμε το σταυρό του πόνου. Γιατί εγκαταλείπουν πολλοί την οικογένειά τους; Διότι δεν μπόρεσαν να σηκώσουν το σταυρό του γάμου. Γιατί τόσες νέες μητέρες καταφεύγουν στην έκτρωση των παιδιών τους; Διότι δεν επιθυμούν το σταυρό της τεκνοποίησης.

Είναι πολύ εύκολο να προσκυνήσει κανείς κάνοντας ένα σχήμα προσκύνησης. Είναι πολύ εύκολο να σκύψει τη μέση του, να κάνει μια μετάνοια, για να φιλήσει ένα σταυρό. Είναι δύσκολο, όμως, να συνειδητοποιήσει το περιεχόμενο του Σταυρού, γιατί **προσκυνώ** σημαίνει αποδέχομαι τον προσκυνούμενο ως ανώτερο από μένα. Ο Σταυρός δεν είναι ένα σχήμα. Πάνω στο Γολγοθά υπήρχαν τρεις ομοιόσημοι σταυροί. Αξία είχε μόνο ο ένας, εξαιτίας του περιεχομένου του. Οι υπόλοιποι καμία. Κάποτε μεγάλωνε η παράταξη των **σταυροφόρων**, εκείνων που σηκώνοντας βαρύ σταυρό ακολουθούσαν το Χριστό. Τώρα αυξάνεται η παράταξη των ανθρώπων, που απαρνούνται το σταυρό τους. Πότε άραγε θα κατανοήσουμε τη μεγάλη αλήθεια, ότι κανένας δε θα περάσει στον παράδεισο, αν δεν είναι φορτωμένος κάποιο σταυρό; Ο Σταυρός θα μάς οδηγήσει στην αληθινή ελευθερία, στην ελευθερία των τέκνων του Θεού, στην ελευθερία της βασιλείας των Ουρανών.

« Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν Δέσποτα, και την Αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν» ΑΜΗΝ.